

Dr. Mortimer satte sig ned og rullede hurtigt en cigaret. Han havde lange, nervøse fingre, der lignede følehornene på et insekt.

Holmes sagde ikke noget, men man kunne se på hans øjne, at vores gæst interesserede ham.

»Jeg har pludselig fået et stort og alvorligt problem,« begyndte dr. Mortimer. »Og jeg tror, De er den eneste, der kan hjælpe mig.«

»Jamen, så fortæl mig, hvad problemet er,« sagde Holmes.

Kapitel 2

Slægten Baskervilles forbandelse

»Jeg har et dokument her i lommen,« sagde dr. Mortimer.

»Ja, det har jeg lagt mærke til,« sagde Holmes.

»Det er et gammelt dokument.«

»Fra begyndelsen af 1700-tallet, hvis det ikke er forfalsket.«

»Hvordan kan De vide det?«

»Jeg har siddet og kigget på den del, der stikker op af Deres lomme, og som specialist er det ikke svært for mig at se, hvornår det er fra. Det må være fra omkring 1730.«

»Det præcise årstal er 1742.« Dr. Mortimer tog dokumentet frem. »Det var sir Charles Baskerville, der bad mig passe på dette familie-dokument. Han døde meget pludseligt og tragisk for tre måneder siden. Han var et praktisk menneske, der ikke troede på hvad som helst. Alligevel tog han det, der stod i dette dokument, meget alvorligt.«

Holmes tog dokumentet og kiggede nærmere på det.

»Prøv at se her, Watson,« sagde han. »S'erne skifter mellem at være lange og korte. Det er en af de ting, der gør, at jeg kan sige, hvornår det er fra.«

Jeg kiggede over hans skulder på det gulnede papir og den falmede skrift. Foroven stod der *Baskerville Hall*, og nedenunder stod der med store tal 1742.

»Det ser ud til at være en beretning af en slags,« sagde Holmes.